

Pluktuin Wiarda: voor bewoners, door bewoners

Een brede strook grond tussen hun huizen aan de Ôfset in Wiarda, een nog onduidelijke bestemming en de kans op nóg meer bestrating waren ingrediënten voor bewoners Martha, Olga en hun mannen om na te denken over een andere invulling. Voor bewoners moest het zijn, waar ze elkaar kunnen ontmoeten, maar ook iets waar kinderen van kunnen leren. En omdat net in het nieuws was dat de bijenpopulatie aan het afnemen was, was het idee zo geboren: het zou een buurtpluktuin worden, met veel fruit en diverse planten.

Na de uitwerking van een eerste schets werd het wijkpanel aangehaakt en werden handtekeningen bij de aanwonende buurtbewoners opgevraagd. Ze kregen vele enthousiaste reacties en dat sterkte ze om het plan door te zetten. Na het indienen van het buurtinitiatief bij de Gemeente werd ook een aanvraag voor het Mienskipsfonds geschreven en gehonoreerd. Toen in maart de handtekeningen voor bruikleen van de grond werden gezet, kon de inrichting beginnen!

Nu, dik een half jaar na deze handtekeningen, is er al veel gebeurd. ‘Maar vooral’, zo vertelt Martha enthousiast, ‘hebben al veel mensen elkaar via de tuin leren kennen, precies wat we wilden!’. Op basis van het inrichtings- en beplantingsplan van Roeach, gebaseerd op de Permacultuur, gingen ze aan de slag. Op basis daarvan was het idee om gebruik te maken van de bestaande grond en niet, zoals vaak gebeurt in nieuwe tuinen, een stuk af te graven en er nieuwe grond op te gooien. ‘Zo leren we elkaar kennen en ook nog een duurzame manier van tuinieren’, vertelt Olga. Dankzij sterke buurmannen gingen ze aan de slag met een woeler, een frees die de toplaag van de grond lekker omwoelde. De door de gemeente geleverde champost (afval van een champignonkwekerij) werd

daarbij lekker door de grond geroerd. En het was nog spannend: na de natte maanden in januari en februari was het de vraag of de tuin droog genoeg zou zijn om de fruitbomen nog in het voorjaar te kunnen planten. Gelukkig werd het net op tijd droog en vond fruitbomenkweker Baggelhof het droog genoeg om te planten. Maar dan wel binnen een week! Met medewerking van vele buurmannen en vrouwen lukte dit, waardoor de basis al snel stond! En ook hier was de Gemeente behulpzaam: ze hadden nog wat schors liggen waar ze prachtige paadjes van hebben gemaakt en de verschillende

borders mooi mee konden afschermen.

Ondertussen gingen Olga en Martha, inmiddels ook bijgestaan door buurvrouw Gerrie op zoek naar de planten die in het beplantingsplan stonden beschreven.

Dat was nog een karwei op zich, maar gelukkig werden ze goed geholpen bij de diverse tuincentra. Na 3 auto's vol planten moest Martha haar auto wel een flinke beurt geven!

Voor het plaatsen van de pergola's, de tuinschermen en het mooie schapenhekje aan de voorkant werd weer een beroep op de spierballen van de buurmannen gedaan. 'Ja, zegt Martha lachend, en wat dacht je van de boomstam! Dat was een verhaal op zich: ik zag ze liggen bij de Ynset en heb overal nagevraagd of daar nog een bestemming voor was. We zien het namelijk als een uitdaging om met zo min mogelijk middelen een mooie tuin aan te leggen. We halen ze wel 'even' op, zeiden de buurmannen stoer. Maar na 3 doorgezakte 'hondjes' en wat zweet op het voorhoofd is het dan toch gelukt!

Inmiddels is er een Facebookgroep opgericht waar al meer dan 80 mensen lid van zijn geworden. Regelmatig wordt hier geplaatst wat er bloeit of wordt een oproep voor een gezamenlijke wiedenavond gedeeld. Maar het leukste is natuurlijk dat er wordt gedeeld wat ze van de kruiden hebben gemaakt of welk fruit ze hebben geplukt.

De ideeën van de Ôfset blijven niet onopgemerkt in de buurt: "Laatst kwamen al mensen uit de buurt langs om te vragen hoe we dit hebben aangepakt. Ook zij willen graag een (fruit)pluktuin realiseren. Daarom hebben we onze ervaringen op papier uitgewerkt en gedeeld met de wijkvereniging, zodat iedereen daarvan kan leren. Dat vinden wij echt superleuk!"

